

Б ъ л г а р и я .

А кой е тоя Хаджи Димитаръ?

Т р е т я т а с а м о д и в а .

Хаджи Димитаръ е зора. Турските насилия и чорбаджийските грабежи пропъдиха много българи синове, които отидоха по чуждите земи да търсатъ спасение. Само въ Ромъния има около петстотинъ хиляди българи. Мнозина отъ тия българи сѣ са повлашили и отказватъ са отъ майка си и отъ баща си; но има и такива, които и день, и нощъ мислятъ какъ да освободатъ отечеството си и да отидатъ на враговете си. Единъ изтъ юнаци е и Хаджи Димитаръ. Хаджи Димитаръ е събралъ около сто и петдесетъ юнака, които сѣ са завзѣле да разбудатъ заспалите умове и да покажатъ примѣръ на другите.

Б ъ л г а р и я .

Само сто и петдесетъ . . .

Т р е т я т а с а м о д и в а .

Това е начало, а началото трѣба да стане съ по-малко жертви. Хаджи Димитаръ и неговите безсмъртни юнаци трѣба да погинатъ, защото свободата изисква жертви, — тия жертви сѣ необходими за великото народно въскръсение, както бѣше необходима и христовата смъртъ за всемирното въскръсение на народите, на правдата, на равенството и на човѣческиятъ напредокъ; Хаджи Димитаръ и неговата дружина трѣба да умратъ, защото зданието на свободата са гради на лешове; най-послѣ, Хаджи Димитаръ и неговите юнаци трѣба да пожертвovatъ себѣ си, защото за българскиятъ народъ е необходимъ живъ примѣръ.